

Ramadana Intxaurrondoko Letaman gaztetxean

ETXERIK GABEKO GAZTE MIGRATZAILEENTZAT ALTERNATIBA

Donostiako Intxaurrondo kalean ohikoa da gazte arabiarrek ikustea bazkalorduan. Bertan, Cáritaseko lagunek ogitartekoak banatzen dituzte egunero. Maiatzaren 6tik aurrera ordea, bazkaltzeko ez, afaltzeko elkartzen dira gazteak. Eta ez Cáritasen, metro batzuk gorago dagoen Letaman gaztetxean baizik. Modahara kolektiboari esker, Donostiako etxerik gabeko gazte arabiar hauek Ramadana euren ohituren arabera ospatzeko aukera izan dute aurten.

 XALBA RAMIREZ
 DANI BLANCO

Ayoub naiz, adin txikikoen zentroan, Donostian, bi hilabetez egon ostean, 18 urte bete nitue-nean kalera bota ninduten. Zergatik ez dago lo egiteko lekurik 18 urtetik gorakoentzat?”. “Gaur, gauean 0 gradu azpitik egingo duenez larrialdietarako ostatua irekiko dute kalean bizi diren guztientzat. Gaueko 22:30etik goizeko 7:30ak arte dago irekita. Gainontzeko orduetan ez al du hotzik egiten?”.

Hainbat gazte arabiarrek Letaman gaztetxeko megafoniatik euren esperimentziak kontatu dituzte. Eraldatu egiten da gune autogestionatua iluntzeetan, maiatzaren 6tik ekainaren 4ra bitarte –edo 5era bitarte, ilargiaren arabera–. Gaztetxeko eta Modahara kolektiboko kideek sua prestatu dute, parrila eta guzti, egun osoan zehar baraualdian dauden gazteek zer jana, eta batez ere, elkartasuna eduki dezaten.

Ramadana herrialde arabiarretan ospatzen den hilabeteko baraualdia da. Mendebaldarren begietatik islamismoa-

rekin lotuta ikusten den arren, musulmanak ez diren arabiarrek ere egiten dute Ramadana, euren kulturaren oinarri gisa ikusten baitute. Ateook Gabonak ospatzea bezala, konparaziorako.

**150 gazte baino
gehiago daude kalean
Donostian, etxerik
gabe: gehienak kalean
lo egiten, aterpetxe
batetik bestera
bidaiatzen edo etxe
hutsak okupatzen,
besteak beste**

Eguzkia sortzen denetik ezkutatu arte ez da ezer jaten, edaten, erretzen edo kontsumitzen, ez eta sexu harremanik izaten, eskuzabal jokatu behar da eta zintzoak izan, beti ere, Koranaren arabe-

ra. Ilunabarrean, elkartu, otoitza egin eta baraua apurtu egiten dute.

Letaman gaztetxean ilunabarra eder doa. Batzuk sukaldean ari diren bitartean hainbat musikari eta inprobisatzaile giroa jartzen ari dira, umore onean; gaztelania ondo menperatu ez arren errimak egiten ari den gazteari “beste bat” eskatzen diote bertaratutakoek. Futbol txapelketa txikiak ere antolatzen dituzte, baita bestelako tailerrak ere: azken hilabeteetan asteartero ile apaindegia eta garbitegi zerbitzua ari dira egiten gaztetxean bertan.

Arabiarrentzat komunitatearen erai-kuntzarako erritu garrantzitsua da Ramadana. Familiak eta lagunak elkartu eta elkarrekin ospatzen dute egunero erritua. Afalostean, kalera irteten dira eta herriek bizitzeko beste modu bat ezagutzen dute. Baina badira, egoerak hala behartuta, familiarengandik urruti daudenak, edo familiarik ez dutenak. Edo Donostian bezala, etxerik gabe non elkartu ez dutenak.

حرية
مشروبات

KALEAN DAUDENEN "PROTESTA"

"Iazko maiatzean jardunaldi batzuk antolatu genituen hirian migrazioek duten eraginaren inguruan –dio gazte migratuekin hezitzaile gisa lan egiten duen Leire San Martinek–, hezitzaile lanetik harago joan behar genuela argi ikusi genuen, muga instituzionalak gainditu behar genituela".

Prozesu horren emaitza da Modaharra kolektiboa –"protesta" esan nahi du dariya hizkuntzan–, etxerik gabeko gazte arabiarrekin asistentzia soiletik harago joan nahi duen taldea. Beraiek arduratu dira aurtengo Elkartasunezko Ramadan horren antolakuntzan, beti ere gazteekin elkarlanean.

Zenbaki zehatza jakin ezin daitekeen arren, 150 gazte baino gehiago daude kalean Donostian, etxerik gabe: gehienak kalean lo egiten, aterpetxe batetik bestera bidaiatzen edo etxe hutsak okupatzen, besteak beste. Postaletako Donostiaren beste aurpegia da, inork ezagutzen ez duena, ezagutu nahi ez duena.

Letamanen egunotan topatzen den

alaitasunaren atzean "oso egoera zaila" dela azpimarratzen dute Modaharako kideek. Ana Revuelta hezitzailea ere bertako kide da: "Indar pila bat duen gazte bat ezagutzen baduzu, zeharo optimista dena, pentsatzen duzu "ea nolakoa den erorketa". Zeren badakizu

Arabiarrentzat komunitatearen eraikuntzarako erritu garrantzitsua da Ramadana. Baina badira, Donostian bezala, etxerik gabe non elkartu ez dutenak

eroriko dela, behera, behera... batez ere osasun mentalaren ikuspegitik". Ander Mujika ere bertan da, bolondres gisa laguntzen ari da. Ongi ezagutzen du kalean bizi direnen egoera: "Bederatzi

hilabete pasatzen dituzte kalean aterpe batean sartu aurretik. Donostiara ondo iristen dira, baina aterpean sartzen direnerako denek dute pastilla bilduma, lotarakoak batez ere".

Revueltaren ustez instituzioen logikarekin zer ikusia dauka: "Leku pila batetik pasatzen dira: gosaltzen duten lekua, bazkaltzen dutena, antzerkia egiten duten lekua, hezitzaileak... bakoitzak bere harremanak eraikitzen ditu eta ez da erraza". Erakunde bakoitzak bere egitekoa betetzen du baina pertsona erdigunean jarriko duen ikuspegi bat falta dela adierazten dute: ile apaindegi zerbitzua adibiderik sinpleena litzateke. Beraiek adierazi arte, ez zitzaien zerbitzua eskaintzen. "Gure ikuspuntutik eskaintzen dizkiegu zerbitzuak –eta erakunde bakoitzak bere tik– baina orain arte inork ez du osotasunean pentsatu", dio.

LETAMAN ARNASGUNE

Bolondresak eta gazteak erosketak egiteaz arduratzen dira egunero elkarla-

nean. Sukaldean aritzeaz gazteak arduratzen dira. Abdelali etortzen da egunero, baina gaur “lana atera” zaio-la kontatu digute.

San Martinek argi dauka: “Hezitzaile eta militante bezala, gazte migrazioaileekin espazio horizontal batean

“Donostian migrazioek duten eraginaren inguruan hezitzaile lanetik harago joan behar genuela argi ikusi genuen”

Leire San Martin

lanean aritzeak asko markatzen nau: guztiz hunkitzen nauen prozesua bizitzen ari naiz”.

Etxegabeekin egotera ohituta ez dauden gaztetxeko kideen eta afaltzera joaten diren herritarren artean harridura bera da: “Hau ulertzeko

garuneko zati bat kendu behar izan dudala sentitzen dut”. “Niretzat hau elkarrekin bizitzea eta sentimendu huez kutsatzea ederra da –gehitu du beste batek-. Hurbiltzeko beste modu bat eman dit, ondokoarekin harremantzeko bide berri bat ikusiz”.

Oso harreman polita sortzen ari da eta afari hauetan Donostian topatzen errazak ez diren argazkiak aurki daitezke. Gazteen dantza, kantu eta esperientzia trukaketekin egoera benetan hunkigarriak bizitzen ari dira, kontatu digutenez.

Baina urrutira joan gabe, ondoko tabernan, hainbat bizilagunek mesfidati begiratu diete gazteei. Eta hor bat konturatzen da bolondres hauen lana ikaragarria den arren, oraindik asko dagoela egiteko. Arrazakeria instituzioetan eta inguruko herritarrengan oso bizirik dagoelako, baita norbere buruan ere. Urratsak emateko eredu eder bat proposatzen ari dira Modahara eta Letamaneakoak, bidea egin nahi duen edonorentzat. ●

“OSO ESKERTUTA GAUDE”

Marokotik etorri da Azedine Bahloul. Sei hilabete daramatza Donostian kalean bizitzen eta egunero Intxaurreondoko Letaman gaztetxera joaten da Ramadaneko afarietara. Ez du argazkietan aurpegia erakutsi nahi izan.

Zein da zure egungo egoera?

18 urte ditut eta Donostian sei hilabete daramatzat bizitzen. Lau urtez egon naiz Melillako adingabeko zentro batean eta ateratzean lagun batek esan zidan Donostiara etortzeko, hemen laguntza emango zigitela. Bederatzi hilabete egin behar ditut kalean, eta ostean, aterpe batera joatea espero dut.

Zer da zuretzako Ramadana?

Jainkoarekin batzeko aukera ematen digu, gertuago sentitzeko. Guretzat oso garrantzitsua da. Bestetik, gorputzarentzat garbiketa handia da, eta osasuntsuago mantentzen laguntzen du. Gorputza eta arima garbitzeko. Familiarekin eta gure komunitatearekin bat egiteko modu ederra ere bada.

Erlijioarekin lotzen al duzu?

Batzuek errezatzen dute eta besteek ez, ez dugu musulmanek egiten soilik. Gutako batzuk meskitara joaten dira barauaren amaierara. Baina edozein kasutan mundu guztiak egiten du Ramadana.

Nola bizi duzu Donostian?

Zailagoa, urruntasunagatik, baina leku ederra topatu dugu. Niretzat lehen eta azken egunak dira okerre-nak, gose handia izan ohi dut lehenengoan eta jateko irrikaz nago azkenekoan!

Zein da gaztetxearekin duzuen harremana?

Oso eskertuak gaude gaztetxeko jendearekin eta gainontzeko bolondresekin, oso eskuzabalak izaten ari dira eta gure artean ezagutzeko aukera ematen digute. Beti ez da erraza izaten gure egoera, baina indarra ematen digute aurrera egiteko.